

Nr 679.

Av herr **Widén**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, med förslag till lag om investeringskonto för skog, m. m.*

Huvudmotivet till regeringens i proposition nr 225 framlagda förslag till lag om investeringskonto för skog m. m. är den onormala högkonjunktur för skogsprodukter som nu råder. Förslaget innebär att viss del av skogsinkomsterna skall steriliseras under ett antal år för att motverka att dessa vinster omedelbart omsättas i marknaden och bli inflationsdrivande.

De nuvarande stora exportvinsterna utgöra utan tvekan en fara för vårt penningvärde. Man kan dock ifrågasätta, om en särslagstiftning för en enda av de vinstbärande exportnäringarna kan vara berättigad eller försvarbar. Sannolikt representerar skogsindustrien den största av dessa, men även på andra områden av näringslivet registreras nu stora exportvinster bl. a. av företag, som exportera malm, samt rederiföretag m. fl. Under sådana förhållanden är det anmärkningsvärt att regeringens förslag tar sikte enbart på skogsnäringen.

Under exceptionella förhållanden, särskilt under krigstid, har staten tidigare ingripit med skattepålagor för att motverka att enskilda personer och företag skulle erhålla på grund av tidsförhållanden onormala vinster. Dessa krigskonjunkturskatter ha varit svårhanterliga och vållat uppbördsmyndigheterna mycket arbete. Man kan dock inte komma ifrån, att det finns fog för att under vissa kriser till det allmänna indraga vinster, som skapats av ett exceptionellt krisläge. I dagens läge bör övervägas, om det ej vore lämpligt att söka begränsa konjunkturvinsterna icke endast inom skogsnäringarna utan på alla områden inom näringslivet genom en generell konjunkturvinstbeskattning eller konjunkturavgift. Den bör givetvis begränsas till påtagliga och mer avsevärda konjunkturvinster samt ha enklaste möjliga konstruktion och om möjligt icke medverka till skatteflykt genom strävan till ökade investeringar eller till minskat sparande.

Från skogsägarhåll har länge framförts som ett önskemål att erhålla möjlighet till viss skattefri avsättning för skattemässig utjämning. Denna önskan är berättigad och betyder en rättvis skatteutjämning för i synnerhet de mindre och medelstora skogsägarna. I dagens läge sammanfaller detta önskemål med statens strävan att draga in en del av köpkraften för att motverka inflationen. Skogsägarnas, främst de enskildas, strävan för en skatteutjämning är så stark, att tvångsmässiga åtgärder måste vara onödiga. Jag

anser alltså, att skogsägarna skola ha rätt att insätta viss del, förslagsvis 40 % av rotvärdet och 20 % av värdet å leveransvirke, på ett spärrkonto i riksbanken enligt samma bestämmelser, som föreslagits i regeringens proposition.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen avslår proposition nr 225 med förslag till lag om investeringskonto för skog m. m. och

att riksdagen beslutar, att skogsägare skola äga rätt att verkställa insättning på investeringskonto med 40 % av rotvärde och 20 % av värdet å leveransvirke enligt de bestämmelser som ingå i regeringens proposition samt

att riksdagen uppdrager åt Kungl. Maj:t att låta utarbета och framlägga förslag om en generell konjunkturvinstbeskattning i huvudsaklig överensstämmelse med här ovan antydda riktlinjer att träda i kraft den 1 januari 1952.

Stockholm den 14 november 1951.

A. Widén.